

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

De Lvpoldo, Octavo Hvivs Coenobii Abbate, Qvi præfuit annis 4. tantum,
de moribus eius & gestis illius temporis.

urn:nbn:de:0128-1-17336

Lupoldus. SEPVLTIO reuerendissimo abbate Sigero, quemadmodum præmissimus, conuen-
erunt in vnum fratres, vt sibi de pastore secundum regulam sanctissimi patris nostri Be-
nedicti prouiderent: qui post votorum illationem, vt fieri solet, in vnum Lupoldum mo-
nachum ex suis in abbatem vnanimiter elegerunt, 6. calend. Septembris, anno Domini
982. indictione 10. Ottonis Imperatoris 2. anno 8. virum senem admodum & venerabi-
lem, qui præfuit huic monasterio annis duntaxat 4. mensibus 3. Hic Lupoldus gente
fuit Bauarus, natione Ratisponensis, ex parentibus mediocribus, sed tamen honestis geni-
tus, qui ordinem monasticum sub Diethmaro sexto huius monasterij abbate, intrauit ad-
huc iuuenis, in quo plus quam 40. annis vixit religiosissime sine querela, ambulans ante
faciem suam in pace & tranquillitate spiritus, nulli molestus, nulli onerosus: erat enim
homo nimie simplicitatis, & forsitan plus quam mores subditorum & hæc temporare-
quirebant quietus, qui monastica conuersationis exemplar erat, non prædicator, quippe
quem & vita sancta commendabat propria, & nulla commoueret impietas aliena.

His temporibus post Geronem archiepiscopum Coloniensem fuit Warimus pon-
tiffex ecclesiæ, annis 9. qui monasterium S. Martini ordinis in Colonia (de quo supra dixi-
mus) nostri, renouauit, magnificeque dotauit, & Scotis possidendum in perpetuum tra-
didit, sub regula sanctissimi patris nostri Benedicti.

Erhardus. Claruit circa hæc tempora Erhardus monachus Lunebergenfis in Saxonia, in di-
nis scripturis studiosissimus, & secularium literarum non ignarus, qui multa ingenij
opuscula posteritati reliquit legenda: scripsit enim inter cætera exquisitæ lectionis com-
mentaria in Genesim, in Exodum, in Leuiticum, & in alios Bibliæ plerisque libros.

Algerus. Algerus quoque monachus Corbeiensis in Saxonia, & multis annis scholasticus, an-
te conuersionem secularium & post conuersionem monachorum, vir tam in diuinis scri-
pturis quam in secularibus literis doctissimus. Hisdem temporibus claruit, qui inter cæ-
tera ingenij sui monumenta scripsit de Sacramento altaris & de libero arbitrio, non spre-
da opuscula. Arnulphus etiam, siue nostro more Germanico, Arnoldus monachus huius
cœnobij, his diebus scripsit metricum opus super Prouer. Salomonis, & licet nobis non
constent reliqua ingenij eius opuscula, nihilominus plura illum & alia scripsisse non du-
bitamus. Neque enim vnus editione opusculi tantum hominis ingenium prouocari ad
scribendum potuit vel cessare.

Arnulphus. His quoque diebus claruerunt 5. monachi ordinis nostri, videlicet Benedictus, Na-
thanael, Ioannes, Isaac, & Christianus, discipuli B. Adelberti Pragensis episcopi & marty-
ris, de quo supra dictum est: qui post multorum conuersionem hominum in Virginia,
Prussia & Polonia, sua prædicatione Domino adiuuante peractam, tandem in Polonia
pro Christi nomine martyrio coronati sunt, 9. calend. Maij.

Libatius. Claruit & his ferme temporibus Libatius monachus cœnobij S. Albani martyris
prope Moguntiam, vir moribus & conuersatione sanctissimus, quem Benedictus papa 7.
propter incomparabilem scientiam scripturarum & zelum fidei Christianæ, in episcopum 40
ordinauit, & ad prædicandum euangelium gentibus in Russiam misit, vbi verbo & exem-
plo innumerabilem Christo populum acquisiuit.

Othvvinus. Othvvinus quoque decimus episcopus Hildeshemensis ex monacho cœnobij
Magdeburgenfis nostri ordinis in Saxonia, doctus & zelo religionis feruidus, his tempo-
ribus clarus habetur: & præfuit ecclesiæ Hildeshemensi annis ferme 29.

Odo. Odo etiam abbas Corbeiensis, in Francia episcopus Beluacensis factus, circa hæc
tempora claret, qui tam eruditione scripturarum quam integritate conuersationis, in
magna apud omnes reuerentia habebatur, apostolicisque & regalibus legationibus com-
pluries functus, in maximis negotiis suis.

Bruno. Claruit his quoque diebus Bruno ex monacho Corbeiensis cœnobij in Saxonia
episcopus Verdensis, frater Hermannis ducis, vir præfule dignus, quippe qui tam monasticis
institutis quam ecclesiasticis disciplinis nobiliter imbutus fuisse perhibetur.

Gebhardus. Gebhardus etiam episcopus Augustensis, ex abbate monasterij ordinis nostri quod
Eluangen dicitur, in eadem diocesi constitutum, his floruit temporibus, qui moribus &
scientia vtrunque cornu altaris ornauit.

DCCCCLXXXIII.

Leitanus. Anno Ludolphi abbatis primo, dominicæ autè natiuitatis 983, indictione 11. Egber-
tus archiepiscopus Treuerensis instituit ieiunium bannitum tertia hebdomate post
festum

vit

Hist

Henrij

festum Paschatis celebrandum, propter siccitatem nimiam, qua omnem regionem vehementer afflixat.

DCCCCLXXXII.

Anno sequente, qui Lupoldi abbatis secundus, Otto 6. Iduum Decembris Roma moritur, & in ecclesia S. Petri principis apostolorum honorifice sepelitur. Cui filius eiusdem nominis Otto tertius succedens, imperavit annis ferme 18. Vxorem habuit Mariam regis Arragonie filiam sterilem, unde prolem non suscepit.

Otto Imperator qui huius nominis secundus moritur.

DCCCCLXXXV.

Anno Lupoldi abbatis 3. obiit Warimus archiepiscopus Colonienfis, cui Euergesius monacho Hirsfeldensi, vir in scripturis sanctis studiosus, qui praeiit populo sibi commisso annis 23. strenue.

Otto tertius Lubentius.

Oldacus etiam ex monacho Augiensis coenobij post Othuinum episcopus Hildesheimensis factus, circa haec tempora clarus habetur, rexitque commissam sibi diuinitus ecclesiam verbo & exemplo strenue annis 29.

Oldacus.

Claruit his quoque temporibus in Anglia Osbernus monachus Glascouiensis coenobij ordinis nostri, vir tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis celeberrima eruditionis, qui scripsit inter cetera lucubrationum suarum opuscula, vitam S. Dunstani archiepiscopi Cantuariensis. De musica quoque varioque dulci composuit modulamine cantus: sed & alius nostri ordinis monachus coenobij Remensis.

Osbernus monachus dicitur.

Flaaldus nomine haec tempora eruditione sua illustrauit, & multa scripsit. Inter plura vero extat in figne opus, in quo gesta Remensium pontificum ab initio ipsius ciuitatis ortus describit, inserendo vitam seu passiones complurium sanctorum.

Flaaldus monachus Remensis.

Hisdem quoque temporibus apud Moguntiam in coenobio S. Albani martyris nostri ordinis, claruit Theodericus monachus, in diuinis scripturis & secularibus multum eruditus, qui scripsit successiones & gesta Moguntinorum pontificum. In cantica quoque canticorum commentatus est: in Euangelium Ioannis similiter commentaria perpulchra composuit. Sed alia pluraque ingenij sui praecleara posteritati monumenta reliquit, quorum tituli iam memoriae non occurrunt.

Theodericus monachus Moguntinus fuit.

Eodem quoque anno Villigisus archiepiscopus Moguntinensis Ottonem tertium vixit in regem, & post triennium a Gregorio papa 5. Roma in Imperatorem consecratus est. Lotharium regem Francorum Lotharingiam infestantem apud Verdunum superans fugauit, & ad restitutionem omnium abbatiorum compulit. Claruit etiam circa haec tempora Bruno monachus coenobij S. Viti Gladbacensis nostri ordinis in dicecesi Coloniesi, vir multum studiosus, & tam in diuinis scripturis quam in secularibus literis egregie doctus, qui multa quidem scripsisse dicitur, sed pauca eorum ad notitiam nostram peruenerunt, de quibus alibi fecimus mentionem.

Imperator inuictus, Lotharium vixit.

Bruno monachus Gladbacensis.

His etiam temporibus claruit in isto coenobio Hirsangensi vir nobilis, studiosus, & in omni varietate scripturarum egregie doctus, presbyter & monachus nomine Adelbertus, qui propter vitae meritum & eminentiam, doctrinam & philosophiam opinionis in abbatem Clingenfis monasterij assumptus fuit, qui vtinam huic monasterio praepositus fuisset, forsitan nunquam in tantam desolationem & ruinam cecidisset status coenobij Hirsangensis, de cuius miseria post pauca dicendi sumus. Praefuit autem monasterio praefato Clingenfi strenue annis multis, verbo & exemplo dignum se obedientemq; Christi vicarium exhibere in omnibus curans. Erat autem in omni Germania nomen eius celebris fama, tum propter scientiam eruditionis, tum etiam propter vitae integritatem. Vnde & principes & ecclesiarum pontifices multum in eius consilio pendebant.

Adelbertus abbas in Clingenmünster.

DCCCCLXXXVI.

Anno domini 986. indictione 14. Lupoldus abbas anno suscepti regiminis 4. completo, & tribus mensibus, moritur 8. cal. Decemb. & in ecclesia monasterij S. Aurelij sepelitur, vir quantum ad suam personam optimus, cui nihil dulcius quiete monastica, silentio & contemplatione fuit. Erat tamen circa aliorum coercedenda peccata aliquantulum remissior & ad misericordiam promptior.

Lupoldus abbas moritur.

DE HARTFRIDO, IX. HVIVS MONASTERII ABBATE, QUI PRAEFUIT ANNIS DUNSTAXAT DUOBUS, & CERTIS GESTIS ILLIUS TEMPORIS.

IGITUR mortuo abbate Lupoldo ac tradito more Christianorum ecclesiastica sepulturae, monachi huius coenobij pastore destituti, post longas inter se habitos tractatus tandem elegerunt sibi in abbatem Hardfridum monachum, iuuenem quidem in annis,

Hardfridus abbas.

era
o r i ca